

Dette stoffet blir nå pøst ut i våre fjorder (etikett fra Mattilsynet):¹

diflubenzuron suspensjonskonsentrat

Mot skadeinsekter på frukttrær og sjampinjong

Sammensetning: Diflubenzuron480 g/l
Formuleringsstoffer ...720 g/l

Unngå innånding av sprøytetåke.
Oppbevares utilgjengelig for barn.
Meget giftig for vannlevende organismer, kan forårsake uønskede langtidsvirkninger i vannmiljøet. Må ikke brukes nærmere vannførende grøfter, bekker, dammer eller større vannforekomster enn 30 meter. Giftig for bier og andre insekter. Bruk egnet verneutstyr (se forsiktighetsregler).
Uskadeliggjør tomemballasje (se avfallshåndtering).

Avgiftsklasse: 3

Behandlingsfrist:

Frukttrær: 4 uker
Sjampinjong: Straks etter torvlegging

Tilvirker:

Crompton Europe B.V.,
Amsterdam, Nederland

Importør:

Mindreboe Plantevern,
Gydasvei 6, 1413 Tårnåsen

REG.NR.2003.94

Nettoinnhold: **500 ml** e

Oppdrettsnæringen er i gang med massivt giftangrep på kysten, der så mye som 10 000 tonn villfisk (i hovedsak torsk og sei) er eller vil bli kreftfremkallende i løpet av vinteren/våren 2010:

Miljøvernforbundet krever omsetningsforbud mot villfisk

Oppdrettsnæringen pøser ut kreftfremkallende stoffer i sine åpne merder. Mens oppdrettslaks har karantenetid på opptil 105 døgngrader etter giftbehandlingen, er det ingen kontroll av de ca 10, 2 tonnene med villfisk som beiter på spillfôr og fiskeskitt fra anleggene. Norges Miljøvernforbund krever full stopp i omsetning av denne villfisken, og ber forbrukere være nøye med spørre om hvor fisken i butikkene kommer fra, og boikotte oppdrettslaks. Det tryggeste er å holde seg til pelagiske arter.

Norges Miljøvernforbund har fått tilgang til søknader fra veterinærer og tillatelser fra Legemiddelverket til bruk av avlusingsmidlene teflubenzuron (Ektobann fra Skretting) og diflubenzuron (Releeze fra EWOS). Med rundt 1000 oppdrettsanlegg for laks og ørret i Norge² som hver har over 10 tonn villfisk som beiter rundt seg, kan opptil 10 000 tonn villfisk være rammet.

¹ http://landbrukstilsynet.mattilsynet.no/ftp/etiketter/2003_94.pdf

² <http://www.fiskeridir.no/statistikk/akvakultur/statistikk-for-akvakultur/laks-regnbueoerret-og-oerret>

Forskere ved Havforskningsinstituttet anslår at gjennomsnittlig 7 % av fôret som blir gitt til oppdrettsfisken går rett gjennom merdene og blir spillfôr.³ Forskere fra Norsk institutt for naturforskning, NOFIMA Marin og SINTEF Fiskeri og havbruk har gjort tellinger rundt oppdrettsanlegg, og funnet ut at et gjennomsnittlig anlegg tiltrekker seg minst 10 tonn med villfisk, av 15 arter.⁴ Denne fisken beiter på spillfôr og fiskeskitt fra anlegget. Sei svømmer fra anlegg til anlegg opptil 5 km fra hverandre.⁵

Når flubenzuroner blir brukt i avlusing i åpne merder, innebærer det at stoffene også blir spredt til villfisken rundt anleggene. "Legemidler til oppdrettsfisk gis som gruppebehandling. Appetitten til fisken vil bestemme hvor mye av medisinfôret som blir spist og syk fisk har ofte dårlig matlyst. Derfor vil en del legemiddel tilføres miljøet via spillfôr", konstaterer Samuelsen og Ervik ved Havforskningsinstituttet.⁶

Miljøvernforbundet mener det er problematisk at det er så lite kunnskap om konsekvenser for villfisken. "Ingen farmakokinetiske forsøk er gjort på villfisk og en kan ikke utelukke at en kan overskride ADI ved å spise f. eks. lever av sei som har fått i seg medisinfôr", skriver Samuelsen, Ervik og Nilsen ved Havforskningsinstituttet med referanse til et akseptabelt daglig inntak (ADI) av diflubenzuron estimert til 0.02 mg/kg per dag. Det samme gjelder teflubenzuron: "Ingen farmakokinetiske forsøk er gjort på villfisk der en relaterer ADI til forventet konsentrasjon av teflubenzuron i villfisk."⁷
Mattilsynet vil ikke garantere at det er trygt å spise denne fisken.⁸

Laks behandlet med diflubenzuron har en tilbakeholdelsestid før salg på 105 døgngader, mens den tilsvarende karantenetiden er 96 døgngader for teflubenzuron.⁹ (På tross av dette har fremdeles laksen i seg rester av de kreftfremkallende midlene når den blir sendt ut i markedet.) **Det er ingen tilsvarende regulering av villfisken som også får i seg flubenzuroner, selv om villfisken blir like påvirket av stoffene som oppdrettsfisken.**

Undersøkelser fra det amerikanske forurensningstilsynet EPA sier at dersom et pattedyr får i seg aktivt stoff med flubenzuroner, som er det oppdretterne gir fisken, vil pattedyrene danne parakloranilin i tarm og magesekk.¹⁰ Dette betyr at mennesker som er så uheldige å få i seg villfisk som har spist disse midlene vil kunne danne parakloranilin i tarmen og som således bli innehaver av kreftfremkallende stoffer.

EPA mener diflubenzuron ikke er kreftfremkallende direkte i seg selv, men at metabolitten parakloranilin er et sannsynlig kreftfremkallende stoff, sammen med en annen metabolitt, CPU (4-chlorophenylurea).¹¹

³ http://www.imr.no/filarkiv/2008/04/1.11_Effekter_av_spillfor_pa_marine_organismer.pdf/nb-no

⁴ <http://www.forskning.no/artikler/2009/januar/208822>

⁵ <http://www.sintef.no/Presserom/Forskningsaktuelt/Vandrende-villfisk--en-smittefare/>

⁶ <https://www.tekna.no/arkiv/FHF/Bladet%20Fiskehelse/2001%20nr%201.pdf> (side 17)

⁷ http://www.imr.no/filarkiv/2009/12/bruk_av_flubenzuroner_i_lakseoppdrett.pdf/nb-no

⁸ e-postkorrespondanse

⁹ http://www.kyst.no/index.php?page_id=59&article_id=86491&print=1

¹⁰ www.miljovernforbundet.no/uploads/dokumenter/om_flubenzuroner.pdf

¹¹ www.epa.gov/oppsrrd1/REDs/factsheets/0144fact.pdf

Det er med dyp undring og frykt at Norges Miljøvernforbund registrerer det som kun kan karakteriseres som den verste marine forgiftning noen sinne og det av hele den norske kysten fra Lindesnes til Lofoten. Svært giftige kjemiske forbindelser pøses ut i havet i enorme mengder over hele strekningen.

Norges Miljøvernforbund har innhentet informasjon fra Statens Legemiddelverk om bruken av stoffene diflubenzuron og teflubenzuron til avlusning i lakseoppdrettsnæringen i Norge i perioden fra 01.01.2009 til 17.02.2010.

Stoffene som er kitinhemmere, er konsentrasjonsmessig ca 1000 ganger giftigere for alle typer unge krepsdyr/alle som skifter skall, enn for eksempel blåsyre er for pattedyr/mennesker.

Vedlagt dette dokument ligger et tabellmessig oversikt over søknader som fiskehelsepersonell/akvaveterinærer har sendt Statens Legemiddelverk. Dessverre har Statens legemiddelverk valgt å nekte innsyn i deler av det materialet vi ønsket. De har lagt fullstendig lokk på i hvilke lokaliteter stoffene benyttes. Det er videre verdt å merke seg når man leser tabellen at det er en tilnærmet ingen kontroll over hvilke mengder av stoffene som benyttes.

Giftstoffet teflubenzuron ble "tilgjengelig" fra leverandøren Skretting 12.08.2009. De første søknadene ble sendt Legemiddelverket samme dag! Totalt har legemiddelverket fått og innvilget 34 søknader om bruk. Det andre giftstoffet diflubenzuron ble tilgjengelig fra leverandøren EWOS 22.09.2009. Også her kom de første søknadene umiddelbart og det er totalt kommet inn og blitt innvilget 28 søknader. Til sammen 62 søknader som i realiteten dekker hele kysten fordi noen av søknadene som for eksempel fra Marine Harvest gjelder tilnærmet alle deres anlegg.

Samtlige registrerte akvaveterinærer og fiskehelsetjenester i området fra Lofoten til Lindesnes har søkt. De fleste søker om tilnærmet blankofullmakt til bruken gjennom uttrykket "**nødvendig mengde til et års forbruk.**" Enkelte av søknadene er likevel "noe bedre utfyllt" ettersom mengden medisineret for er oppgitt. Det dreier seg om hele 4 søknader for begge giftstoffene.

Til sammen utgjør disse 4 søknadene for teflubenzuron en mengde medisineret for på 750.000 kg. Virkestoffet utgjør 2 gram pr kg for. Dette innebærer at bare **disse 4 innvilgede søknadene alene medfører 1500 kg ren teflubenzuron dumpes i havet.** Tilsvarende tall for diflubenzuron er 2.338.000 kg medisinfor, Virkestoffene utgjør her 0,6 gram pr. kg for. **Det blir altså 1402,8 kg rent virkestoff.**

Dette er tallene for 8 av totalt 62 innvilgede søknader – 2,9 tonn gift i konsentrert form. Et forsiktig estimat på den totale mengden gift vil være å gange mengden med f.eks. 6. Vi snakker i så fall om 17.400 kg/ 17,4 tonn svært toksisk gift.

Miljøvernforbundet krever umiddelbart omsetningsforbud mot all villfisk fanget i fem kilometers radius rundt oppdrettsanleggene som bruker flubenzuroner. Vi mener Legemiddelverket burde innføre en mer restriktiv praksis sett i lys av hvor

giftige flubenzuroner er og at stoffene slett ikke er ment for oralt inntak. I dag får alle oppdrettere som søker lov til å pøse på med giftige stoffer. Det er en farlig politikk.

Oppdrettsnæringen ødelegger villfisken i Norge. Miljøvernforbundet krever overgang til lukkede anlegg og stopp i bruken av flubenzuroner.

Vedlegg:

Etikett til diflubenzuron fra Mattilsynet

Bakgrunnsdokument om flubenzuroner

Tabell over veterinærer som har fått godkjent flubenzuron-bruk av Legemiddelverket